N°. 2158.

DE TIJD.

1854.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 30 MEI.

AMSTERDAM, 29 Mei.

Pas waren de beraadslagingen over de armenwet en het voorstel van den heer Groen ten einde gebragt, of de Tweede Kamer had zich straks bezig te houden met een ander belangrijk onderwerp, met het wets-voorstel tot wijziging der wetten betreffende den accijns op het gemaal. Men weet, dat dit wets-voorstel niet door den tegenwoordigen minister van Finantiën, maar door zijnen interimairen voorganger ter sprake is gebragt geworden. Naar men zegt, zal — de heer Hugenholtz bragt het aan 't licht, — een groot kapitalist aanzoek gedaan hebben om eene fabriek van meelbereiding op te rigten, aan welke *démarche* van dien kapitalist alléén het wets-ontwerp zou moeten toegeschreven worden. De strekking der wets-voordragt is dan ook alléén de begunstiging van eene enkele wijze van meelbereiding, terwijl overigens al het drukkende, schadelijke en verderfelijke van den accijns op het gemaal blijft bestaan. Opmerking verdient het, dat, ofschoon de minister van Finantiën verklaarde de wet niet »*gemaakt*« (!!) te hebben, en zich derhalve op een onzijdig standpunt te bevinden, hij desniettemin als verdediger is opgetreden van zulk een wetsontwerp, waardoor de accijns op het gemaal, gelijk ten allerduidelijkste in de diskussie is aangetoond geworden, voor langen tijd bestendigd wordt. Zij, die het een ramp heeten, dat die accijns gekonsolideerd wordt, moeten dit met een innig leedgevoel waargenomen hebben. Daar zijn er echter, die hunne sympathie voor de broodbelasting niet verheelen: des ministers verdediging van het aanhangig wets-ontwerp moet hun een bemoedigend en verblijdend teeken geweest zijn.

Dat moet het in de eerste plaats geweest zijn aan den heer van Lennep, die Zaturdag ll. de diskussie opende met de opmerking toe te lichten, dat tegenover de minderheid, die den accijns op het gemaal als zeer bezwarend beschouwt, eene meerderheid staat, welke dien aanmerkt als de minst drukkende belasting, die het gemakkelijkst wordt betaald. *Die toch het brood koopt, betaalt dit den bakker met de belasting en merkt het niet*, volgens de meening van den heer van Lennep. Dat er in de tegenwoordige Tweede Kamer eene meerderheid is, die meent, dat de kleine burgerklasse en de behoeftigen het niet merken, wanneer zij het noodzakelijkste voedsel, om den wille van den *fiscus*, zoo veel duurder moeten betalen, willen wij gaarne aannemen. Hoe dikwijls is het niet reeds gebleken, dat die meerderheid de werkelijkheid der dingen door een zonderling gekleurd glas bekijkt! Maar dat de meerderheid der natie met die Kamer-meerderheid zou instemmen, wanneer de laatste beweert, dat de broodbelasting inderdaad niet merkbaar is en dan ook niet door de kleine burgerklasse en de behoeftigen gemerkt wordt, — waarlijk wij moesten die gewaagde stelling uit den mond vernemen van den heer van Lennep, om er niet in de hoogste mate verbaasd over te staan.

Bevreemdend was het dan ook niet, dat, nu eenmaal de heer van Lennep zich direktelijk, hoewel hij het later ontkende, zich als den lofredenaar van den accijns op het gemaal had doen kennen, waardoor hij de diskussie overbragt op het terrein der broodbelasting, dat, zeggen wij, met grooten nadruk tegen zijne apologetische taal te velde werd getrokken. Nadat de heeren Slicher, Dirks en van Asch van Wijck over de wetsvoordragt — de laatste om haar zijn adhæsie te geven — gesproken hadden, vatte de heer de Man het woord op, om in eene krachtige rede de beweeringen van den heer van Lennep omver te halen. Hij begon met te konstateeren, dat door dien spreker zelfs de lof is verkondigd van de wet op het gemaal. De heer de Man heeft dien moed bewonderd; want hoe men ook over de afschaffing van den accijns denke, toch altijd zal hij niet anders dan als een noodzakelijk kwaad worden beschouwd. De heer van Lennep heeft verder gezegd, dat in sommige provinciën de genoemde belasting voor niet wenschelijk werd gehouden, doch *in andere wel*: dat zij gemakkelijk betaald wordt. Maar hij moet dan weten, dus wordt hij te regt gewezen, dat ten plattelande de accijns op het gemaal de meest drukkende aller belastingen is, juist omdat men daar niet in de gelegenheid is, het brood bij den bakker te koopen, maar zijn eigen brood moet bakken, en dus aan al die hatelijke formaliteiten der accijnswet is blootgesteld. En dit juist maakt, nog meer dan het bedrag, het drukkende en onaangename van de belasting. Over de wet zelve, zoo vervolgt de heer de Man, zal hij thans niet uitweiden. Hij zal alleen zeggen, dat hij nooit ergens sterker bewijs van het veroordeelenswaardige der wet op het gemaal gezien heeft dan in die wet; want *de wet erkent, dat het volk slecht brood eet, alleen ten gevolge van het behoud der belasting*. Hij wenscht het volk even zoo veel goeds toe als den groothandel, en zal dan ook waarschijnlijk de wet niet aannemen. Hij ziet trouwens in de aanneming een prikkel, om de wetten nopens het gemaal te bestendigen: het is dus een stap achteruit. Wel zegt men, dat het eene proefneming is, en dat, zoo het niet baat, het ook niet schaadt. Maar dit mag geene reden voor de aanneming zijn. En wat dan, zoo de wet inderdaad schaadt? Hij treedt niet op voor de molenaars, maar houdt het er voor, dat, ook na deze wet, het volk slecht brood zal blijven eten. Aldus de heer de Man, die dan zonder, gelijk hij zeide, over de wet te spreken, haar door zijne laatste opmerking een vrij gevoeligen slag toebragt, van welken zij zich moeijelijk in de publieke meening zal relevéeren.

Dat het intusschen eenigen in de Kamer *unheimisch* begon te worden, nu men alweer over den accijns op het gemaal moest spreken, werd verraden door den heer Vening, die het »*hors de saison*« heette, thans de belasting op het gemaal te behandelen. Doch *hors de saison* of niet, de heer van Lennep had nu eenmaal den takt gehad de diskussie daarheen te leiden en met een kalmeerend woordje van den heer Vening was zij niet meer te smoren. Zelfs was het, alsof er eigenlijk over niets anders, dan over den accijns op het gemaal te spreken viel.

De heer Luyben haastte zich althans den heer Vening het magtelooze van zijne vermaning te doen gevoelen. Hij toch begon met te verklaren, en zoo was hij met één stap in het midden der accijnsquæstie, dat hij steeds gehoopt had op eene geheele afschaffing der wet op het gemaal. Die belasting is toch in onderscheidene provincien impopulair en hatelijk. Dit overwegende, is hij op de gedachte gekomen na te gaan, wie het eerst in ons land zoodanige belasting heeft ingevoerd. Tot het einde van zijn onderzoek gekomen, moet hij zijne verwondering te kennen geven, de apologie dier belasting te hooren maken door den heer van Lennep, »die zulke uitmuntende blijken zijner kennis van de vaderlandsche geschiedenis heeft gegeven,« — vermits toch die belasting door den hertog van Alva is ingevoerd! Alsnu overstappende op de tegenwoordige wet, vreest de heer Luijben, dat door haar de belasting op het gemaal nog voor langen tijd zal bestendigd worden. Daartegen moet hij zijne stem verheffen. Ja, de groote fabrieken mogen door de wet gebaat zijn, maar alle gewone molenaars zullen ten gronde gaan. Dezen worden opgeofferd, en dit terwijl men niet verzekert, dat de wet ooit eene goede uitwerking zal hebben.

Ook de heer van Nispen is het met de heer de Man eens, dat het gemaal de drukkendste aller bestaande accijnsen is. Hij ziet mede in de tegenwoordige voordragt eene bestendiging van de bestaande wet, welke hij met geen te sterke kleuren meent te kunnen qualificeeren, en die in Nederland in 1854 niet meer moest bestaan.

Voelde de heer van Lennep, dat hij alweer onvoorzigtig geweest was? Zoo veel is zeker, dat hij op zijne rede meende terug te moeten komen, om te betuigen »niet opgetreden te zijn als voor- noch als tegenstander van den accijns op het gemaal, maar gezegd te hebben, dat, in verhouding tot de algeheele bevolking, het kleinste gedeelte tegen de accijns is.« Doch redde de heer van Lennep zich hiermede uit de moeijelijkheid, waarin hij zich gewikkeld had? Ons dunkt van neen. Immers, blijkens zijne eigene verklaring, hebben wel beschouwd, degenen, die tegen zijne eerste woorden zijn opgekomen, hem juist begrepen. En toch herhaalt hij niet juist hetzelfde wat hij vroeger gezegd had. De oolijkheid zit 'em hier, in: »*algeheele* bevolking.« Daartoe behooren ook diegenen, die in den leeftijd zijn van aan geenerlei belasting te denken; en vermeerdert nu de heer van Lennep het getal der zoodanigen met het cijfer van hen, die uit overtuiging of belang voor de broodbelasting zijn, dan krijgt zijne stelling een zeer aannemelijk aanzien. Is 't niet aardig gevonden?

Niet zoo zeer aardig, maar zeer behartigenwaardig, was hetgeen de heer Hugenholtz, na den heer van Lennep optredende, in 't midden bragt. De wet strekt, naar men zegt, dus spreekt hij, ter bevordering van de belangen van eene enkele fabriek. Is dit zoo, dus vervolgt hij, dan moet hij er voor waarschuwen, dat met de nog steeds bestaande bezwaren de fabriek de konkurrentie met het buitenland toch niet zal kunnen volhouden. Alsdan zal de fabriekant zeggen: ik heb mijne schatten onder uwe wet gegeven, en vraag dus bescherming. Men geeft hem alsdan de eenige leverantie voor de Koloniën en de Marine. En dan zal deze wet, in plaats van vrije konkurrentie te geven, op nieuw bescherming verleenen. Spr. wil gelijkheid, mededinging, niet bescherming van één kapitaal, dat zoo nadeelig voor de maatschappij werkt.

Gewigtige bedenking, waar men wel ernstig op letten mag! De wetsvoordragt voert terug naar het beschermend stelsel. Wil men dat, wil men daarheen terug, men doe het dan niet ter sluiks, maar kome dan openlijk daarmede voor den dag.

Tot welke konkluzie, na den voorgaanden spreker, de heer Mackay gekomen is, kunnen wij moeijelijk uit het voor ons liggend verslag der zitting opmaken. Daarnaar te oordeelen, zou hij noch voor- noch tegen de voordragt wezen. Wij kunnen naauwelijks gelooven, dat de heer Mackay in zulk een onbehagelijken toestand, met betrekking tot deze wet, zou verkeeren.

Volmaakt duidelijk daarentegen blijkt ons wat de heer Thorbecke over het aanhangig vraagstuk denkt, dat met gewone volledigheid door hem geresumeerd werd. Hij beschouwt deze voordragt als een gevolg van de bestaande botsing tusschen onze accijnsen en de steeds vooruit strevende nijverheid. Hij hoopt, dat onze accijnsen in dien strijd de nederlaag zullen lijden. Hij schroomt niet de belasting op het gemaal te noemen de meest drukkende, schadelijke en verderfelijke belasting, zoo wel uit het oogpunt van volksvoeding als uit dat der nijverheid. De heer van Lennep heeft de impopulariteit der wet op het gemaal beperkt tot een zeer gering deel der bevolking; maar dat lid zal toch werk hebben de opvoeding en het onderwijs zoo ver uit te strekken, om de populariteit dier belasting ingang te doen vinden. Dat lid heeft ook gezegd, dat men niet over willekeurige ondergeschikte ambtenaren moet spreken. De heer Thorbecke antwoordt, dat de taak der vertegenwoordiging is, de ingezetenen te beschermen tegen den willekeur, dien de ambtenaren kunnen oefenen. De heer van Lennep heeft ook, in antwoord op den heer Luijben, te kennen gegeven, dat de belasting op het gemaal door de Regering in gemeen overleg met de Staten-Generaal is vastgesteld. De heer Thorbecke antwoordt, dat men wel eens zou kunnen ondervinden, dat ook niet al hetgeen door de Staten-Generaal tot stand kwam, daarom populair is. Wat het ontwerp aangaat, is het zijn gevoelen, dat deze wet *den schijn* heeft den druk te verligten.

De heer Thorbecke zal in geen technische bijzonderheden treden, maar de door hem ontvangene indruk was deze, dat deze wet is ingediend op aanhouden van enkelen, die hun geluk in de nieuwe meelbereiding willen beproeven, zonder dat door de Regering eene voorafgaande toetsing had plaats gehad van de bezwaren, die daaraan verbonden waren. De geheele behandeling der wet komt hem voor niet van overijling te zijn vrij te pleiten. Wat is er toch gebeurd? Over het onderzoek in de afdeelingen is er verslag opgemaakt, dat door de Regering oppervlakkig werd beantwoord. Inmiddels hebben zich onderscheidene kamers van koophandel en andere adressanten doen hooren, met de beweering, dat de wet het doel niet zal bereiken en dat onze gewone molenaars daardoor zullen worden belet, gewenschte verbeteringen in te voeren. De bezwaren zijn in de mem. v. beantw. niet wedergelegd. Het eindverslag spreekt van die later opgekomen bezwaren in het geheel niet. Hij wenscht, dat de minister de gemaakte bedenkingen zoo mogelijk oplosse. Hij wil toch gaarne me-

dewerken tot iedere poging die strekken kan, nieuwe bronnen voor handel en nijverheid en den landbouw te openen. Maar als hij geen meer licht verkrijgt, dan kan hij de voordragt niet aannemen, omdat de maatregel zoo weinig gemotiveerd is. Stemt hij de voordragt af, dan is het niet om dergelijken maatregel uit te sluiten, maar alleen om eene betere wet van dien aard te verkrijgen.

Naar onze meening had hier gevoegelijk de diskussie van den kant der Kamer een einde kunnen genomen hebben. Over de zaak zelve viel toch weinig nieuws meer te zeggen. Desniettemin wenschten de heeren Groen, Rochussen, van Eck, Reinders en Dirks nog een enkel woord daarover in het midden te brengen, waarbij wij voornamelijk opmerkten de verklaring van den heer Groen, dat hij de belasting op het gemaal niet zoo drukkend en verderfelijk kan beschouwen, als men dit wel heeft willen doen voorkomen. Het verwondert ons niet bijzonder.

Na de genoemde sprekers, nam de minister van Finantiën het woord ter verdediging der wet, die eigenlijk meer bestond in eene behandeling der geopperde bedenkingen, dan wel in eene verdediging der wet zelve. De gemaakte bedenkingen verdeelde hij in drie groepen: 1° in die der bedenkingen tegen den accijns in het algemeen, 2° in die der bedenkingen ten voordeele van de bestaande korenmolens en 3° in die der bedenkingen van hen, die beweeren, dat de wet de nijverheid niet zal bevorderen. Bij het behandelen der eerste groep van bedenkingen stipte de minister aan, — 't was wel overvloedig! — dat er hier geen sprake was om den accijns op het gemaal te verminderen of af te schaffen. Pas vier weken minister, zou het vermetel zijn om reeds te beloven, iets af te schaffen of te verminderen.

In den loop zijner rede had de minister gezegd, dat de accijns op het gemaal, over de bevolking geslagen, jaarlijks slechts op *f* 1,67½ per hoofd kwam te staan. Daaruit kon men, zoo zeide hij, opmaken, hoe weinig drukkend die belasting was. De heer van Nispen meende dit beweeren te moeten releveeren en beantwoordde den minister zeer krachtig op het punt van het verderfelijke van den accijns op het gemaal, aantoonende, hoezeer de berekeningen des ministers falen en dat de arme man zelfs ook die *f* 1,67½ niet betalen kan, welke men van hem eischt. Ten slotte drong hij er nog op aan, dat het onregtvaardig was, de arme klasse langer onder den druk dier belasting te houden.

Nog andere sprekers meenden den minister het antwoord niet te mogen schuldig blijven. De heer Reinders, het eerst, die des ministers verklaring betrekkelijk de waarde van petitien beantwoordde door te verwijzen naar de Aprilbeweging. Inderdaad, aan het toenmalig petionnement heeft dit ministerie toch wel eenige verpligting. De heer van Bosse vraagt vervolgens het woord; insgelijks de minister. Inmiddels stelt de heer van Eck voor de diskussien te verdagen tot heden 11 uur, waartoe daarop besloten wordt.

In onze *Staats-Courant*, die hare lezers gaarne op d hoogte houdt van de gebeurtenissen, welke in het buiten land plaats grijpen tegen de Katholieke Kerk, echter altijd met zeer getrouwe verzwijging van de ware toedragt der zaken, ten einde geen »beminde onderdanen" te kwetsen — leest men het volgende officieele berigt, overgenomen uit de afzonderlijke bijlage der *Freiburger Zei ung* van den 20 dezer:

»Z. K. H. de Regent heeft bij besluit van gisteren goedgekeurd, dat tegen den heer aartsbisschop Hermann alhier, — ter zake van *het misbruik maken van zijn ambt om openbare rust en orde in gevaar te brengen*, door eene op den 5den dezer aan de Katholijke dekanaten van het aartsbisdom Freiburg uitgevaardigde beschikking betreffende de Katholijke kerkelijke goederen, — eene strafregtelijke vervolging ingesteld zal worden; aan welke besluit reeds heden gevolg is gegeven.

»De jongste aanval des aartsbisschops tegen de staatsregering geeft dus aan de regtbanken des groothertogdoms de gelegenheid, om hare roeping ook tegen dezen onderdaan van den Staat te vervullen. En dat daarvoor eene voldoende aanleiding bestaat, ja, dat het publiek ministerie in dezen ambtshalve zou hebben kunnen handelen, daarvan zal een ieder — ook de innigste aanhangers der beginselen van het episcopaat — zich overtuigen, wanneer hij kennis neemt van de laatste beschikking des aartsbisschops!"

We hebben reeds te dikwerf op de verregaande partijdigheid van onze *Staats-Courant* gewezen, om er thans nog bij stil te staan. Wij vergenoegen ons dus voor het tegenwoordige, eenige zinsneden uit een in Duitschland verschenen brochure aan te halen, getiteld: »*Kerkelijke Historie van Baden gedurende den laatsten tijd.*" Men zal er uit zien, dat de Badensche bureaukratie geen ander doel heeft, dan zich volkomen meester te maken van de katholieke kerkelijke goederen, zoo wel tot eigen gebruik als ter belooning harer creaturen, en daar de Aartsbisschop zich hiertegen durft verzetten, moet hij gestraft worden.

»Wat is toch de reden, dat de geëmploijeerden te Karlsruhe met geweld het bestuur willen hebben over de kerkelijke fondsen der Katholieken, terwijl de stichters dier fondsen en de Katholieke Kerk hun vriendelijk verzoeken er zich niet mede te bemoeijen? De volgende feiten zullen die vraag wel eenigzins ophelderen. Toen de katholieke gewesten bij het gouvernement van Baden gevoegd werden, hief men een groot aantal kloosters op, welker goederen men verbeurd verklaarde. De waarde dezer goederen bedroeg eenige millioenen florijnen, en het gouvernement matigde zich het regt aan, over de inkomsten naar eigen hartelust te beschikken. Alleen de abtdij van van Sint-Blazius in het Zwarte Woud werd verkocht voor drie millioen florijnen, en die som de roofzucht der Vandalen nog niet verzadigende, namen zij het koperen dak van de prachtige kerk, lieten er kreutzers van slaan en legden op de Kerk een dun planken dak. De klokken der abtdij werden naar Karlsruhe gebragt, waar zij het sieraad uitmaken der protestantsche kerk.

»De opperraad, welke de kerkelijke katholieke genoemd wordt, en aan de Kerk meer dan tot last is, kost jaarlijks meer dan 400 florijnen, en deze som wordt voor het grootste gedeelte genomen uit de inkomsten der Kerk, ofschoon geen enkele Katholiek de bedoeling heeft gehad met het stichten eener fundatie, om iets bij te dragen ter begiftiging van zulk een soort van raad.

»De verschillende administratien der kerkelijke fundatien betalen jaarlijks 18,000 florijnen aan het gouvernement voor de moeite, welke het zich getroost, om hare rekening na te zien. Dit is nog niet alles: het *Volksblad* heeft verleden jaar aangetoond dat sedert 1834 er 25,000 florijnen van de katholieke fondatien zijn genomen om de schulden der protestansche fondatien aan te zuiveren.

»De leden van den opperraad, welke de kerkelijk-katholieke genoemd wordt, ofschoon zeer ruim betaald, ontvingen dit jaar, (waarschijnlijk ter vergoeding voor de exkommunikatie die hen heeft getroffen) elk twee honderd florijnen meer; en men heeft deze som uit de fondsen der Katholieke Kerk genomen."

Te Schiedam is op den 27den dezer van de werf de *Lelie*, van den scheepsbouwmeester G. Lindeman, met het beste gevolg van stapel geloopen het barkschip *Vrede*, groot 250 gem. lasten, voor eene reederij onder directie van de heeren IJzerman en van der Drift, te Vlaardingen bestemd voor de groote vaart en zullende gevoerd worden door kapt. J. L. Terbrugge. (*S. C.*)

Een partikuliere brief uit Odessa, van 15 dezer, ons door eene vriendelijke hand toegezonden, bevestigt volgenderwijze het bekende en meermalen besproken feit van het stranden der Engelsche stoomboot *Tiger*. Op den 12 dezer hoorden wij kanonschoten en vernamen, dat de Engelsche stoomboot *Tiger* van 16 stukken, 7 wersten van hier gestrand was en na eenen korten strijd, waarbij de kapitein een been verloor, zich had moeten overgeven, er werden ruim 200 man gevangen genomen. Tegen den middag van denzelfden dag verschenen 2 Engelsche stoomschepen en begonnen eenen nieuwen strijd tegen de Bussische batterijen, verwijderden zich echter spoedig, doch zijn heden andermaal in het gezigt. (*N. R. C.*)

Door Z. M. den Koning is aan den heer C. F. Lurasco de vergunning verleend tot het dragen der versierselen der ridderorde van den H. Gregorius de Groote, waarmede voorgenoemde heer onlangs door Z. H. den Paus is begiftigd.

Men berigt dat de proefneming der vischteelt in 't Huis ten Bosch, te 's Gravenhage met baars is mislukt. Men schrijft dit toe aan het te laat gereed zijn der toestellen, die overigens geheel naar de Fransche methode zijn ingerigt, terwijl ook het vijverwater door velen voor te drassig wordt gehouden. De koude dezer maand, vooral afwisselend warm en koud weder, hebben ook bijgedragen tot de mislukking. Met vorens en later met zeelt zullen weldra nieuwe proeven genomen worden. (*Hbl.*)

Men leest in de 2e editie van het *Handelsblad*:

KOPENHAGEN, 28 Mei. Den 22sten dezer is in h t fort Gustafsvern door eene kleine afdeeling der Engelsche vloot zonder eenig gevolg beschoten.

HAMBURG, 28 Mei. De Fransche vloot heeft bevel ontvangen Kiel te verlaten en naar de Oostzee te stevenen.

MARSEILLE, 28 Mei. De Euphraat is van Konstantinopel aangekomen; aan boord bevindt zich de generaal Baraguay d'Hilliers.

Met deze gelegenheid zijn berigten van de Turksche hoofdstad ontvangen, loopende tot 20 dezer. De maarschalk de St. Arnaud, Lord Raglan, de Seraskier en de Kapudan-pacha zijn naar Varna vertrokken om met Omer Pacha en de admiralen der vereenigde vloten de oorlogsplannen te beramen.

De bekende Guyon organiseert het leger van Anatolië. Erzerum wordt door de Russen bedreigd; zij hebben 30,000 Armeniërs met geweld in hun leger ingelijfd. De Sultan heeft, op klagte van den Engelschen gezant, eene reorganisatie van het leger en de afdanking van de ongeregelde troepen toegezegd.

Lord Stratford de Redcliffe heeft kennis gegeven, dat Albanezen in Griekenland vele buitensporigheden hadden gepleegd.

Bij gelegenheid van een diner, door den Sultan gegeven, en bijgewoond door den hertog van Cambridge, den maarschalk de St. Arnaud en den heer von Brük, is de hoop te kennen gegeven, dat Oostenrijk zich aan het verbond der Westersche mogendheden zal aansluiten.

Koning Otto heeft zich aan het ultimatum van Frankrijk en Engeland onderworpen. Er zal een nieuw ministerie gevormd worden, met Maurocordato aan het hoofd, indien van de bezetting van Athene wordt afgezien; zoo niet, dan zullen de troepen in het binnenland worden gekoncentreerd, om zich tegen de occupatie te verzetten.

Bij het tusschen Rusland en den Sultan van Khiwa gesloten verdrag belooft Rusland zich nimmer te zullen mengen in de binnenlandsche aangelegenheden des lands. De Russen zullen kazernen doen bouwen in het distrikt Hurgani en zouden eerlang het land binnentrekken.

De dagbladen van Malta melden, dat eene Engelsche divisie Griekenland zal bezetten.

Er is een gerucht in omloop, dat Kaffa zou zijn gebombardeerd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 Mei. Men leest in den *Moniteur*:

Men kent de ernstige redenen van ontevredenheid, welke de houding van de Grieksche regering en hare kennelijke deelneming aan de onlusten in Epirus en Thessalie aan Frankrijk en Engeland hebben gegeven. Het heeft het hof van Athene aan geene waarschuwing ontbroken, doch het heeft hardnekkig volgehouden zijne pligten van dankbaarheid jegens ons alsmede de belangen van het land uit het oog te verliezen. De insurrectie was overwonnen door de Ottomanische troepen en door de bevolking veroordeeld. De Hellenische regering, aangedreven door eene onbegrijpelijke verblinding organizeert op hare grenzen eene nieuwe wapening en vindt, om dezen onwettigen oorlog vol te houden, hulpbronnen, die hare schatkist, uitgeput door eene erbarmelijke administratie, buiten staat is op te leveren.

In een woord, zij maakt zich zelve tot den bezoldigden bondgenoot van het kabinet van St.-Petersburg. Onze staatkundige belangen, het welslagen van onze militaire combinatiee en onze waardigheid eischten, dat er een einde werd gemaakt aan dit schandaal, en de generaal Forey, kommandant van de 4de divisie van het leger in het Oosten, heeft bevel ontvangen zich naar den Pireus te begeven, waarvan hij bezit zal nemen. Een regement Engelsche mariniers, onder zijne bevelen gesteld, zal deelnemen aan deze expeditie, die thans reeds haar doel zal hebben bereikt. Frankrijk en Engeland verklaren den oorlog niet aan Griekenland; zij willen de Hellenische regering ontrukken aan den noodlottigen invloed, waaraan zij heeft toegegeven en haar een laatste kans van uitkomst aanbieden.

— In een rapport van den minister van Finantiën, wordt de goede uitslag der leening bevestigd. Daarin wordt gezegd, dat hoewel slechts de zesde termijn eischbaar is, reeds de helft der 250 millioen gestort is.

— Een troep van 2000 Montenegrijnen is in de Herzegowina gevallen, heeft daar 60 personen gedood en 1000 stuks hoornvee weggevoerd. De Turken hebben eene versterking van 5000 man naar dat punt gezonden.

— De *Moniteur* bevestigt het berigt dat 2000 Montenegrijnen de grenzen van de Herzogewina zijn overgetrokken.

— Men leest in den *Moniteur*:

»De vertegenwoordigers van Frankrijk, Engeland, Oostenrijk en Pruissen, vereenigd in konferentie, hebben te Weenen een nieuw protokol onderteekend, bestemd om de Engelsch-Fransche overeenkomst, in het Oostenrijksch-Pruissisch traktaat in verband te brengen met de verbintenissen nedergelegd in het protokol van 9 April."

— Van het oorlogstooneel zijn geen nieuwe tijdingen. Het bevestigt zich, volgens de jongste berigten uit Konstantinopel, dat de vloot voor Sebastopel kruist, en dat de Russen de sterkten aan de circassische kust verlaten en vernield hebben.

— De wetgevende vergadering heeft met 200 stemmen tegen 39 de wet op het openbaar onderwijs aangenomen.

— In de tijdingen uit Konstantinopel van den 15 komt voor, dat er eene volmaakte overeenstemming heerscht tusschen Perzië en Turkije. Zulks komt overeen met hetgeen de *Patrie* mededeelt volgens een schrijven uit Erzerum van 3 Mei, meldende dat eenige grootofficieren van het Perzische bewind zich naar Konstantinopel begaven, ten einde met de Ottomannische regering de voorwaarden te regelen eener werkdadige hulpverschaffing van Perzië tegen Rusland. Een en ander verdient echter nadere bevestiging, wijl het geheel in strijd is met de berigten, voor weinige dagen door de Engelsche bladen verspreid, als zoude er door de vorsten van Perzië, Boukhara en Khiva een verbond gesloten zijn met Rusland.

Men leest in den *Constitutionnel*:

»De laatste tijdingen van Konstantinopel ontvangen,

hebben een groote belangrijkheid. Onze korrespondent meldt ons dat vorst Leo van Armenie spoedig te Rome wordt verwacht, ter onderhandeling met Z. H. den Paus omtrent de vereeniging der Oostersche kerk met die van Rome. Die door een der voornaamste zonen der Oostersche kerk tebehandelde zaak, kan naar men ons schrijft, in de tegenwoordige omstandigheden niets anders dan een gunstig resultaat hebben.

»Onze korrespondent voegt daarbij, dat vorst Leo, wettig erfgenaam en afstammeling in de regte lijn der regerende geslachten van Armenië, jong, vurig en een man van verstand en hart is, die niet twijfelt of hij zal spoedig de moeijelijkheden opruimen, welke tegen eene vereeniging der Oostersche kerk met die van Rome, die bovendien elkander zoo na zijn, zich zouden kunnen verheffen. Beider ineensmelting, uit een godsdienstig oogpunt beschouwd, zoo hoogst noodzakelijk voor de belangen der Oostersche Christenen, zou bovendien een der belangrijkste gebeurtenissen van dit tijdvak zijn."

— Men meldt uit Rome, dat het hof van de konsulta het vonnis ter eerster instantie, tegen de vermoedelijke moordenaars van den graaf Rossi, hetwelk wij voor eenigen tijd gemeld hebben, bevestigd heeft. De beschuldigde Sante Constantini is schuldig verklaard van aan de misdaad deel genomen en Gardonie van het komplot tot stand gebragt te hebben.

ENGELAND.

LONDEN, 28 Mei. In den *Times* leest men:

»Het doet ons leed te vernemen, dat het vertrek van den ridder Bunsen, den zoo zeer in Engeland geachten Staatsman en die als een slagtoffer van de intrigues der Russische partij te Berlijn gevallen is, thans bepaald is. Hij wacht slechts de aankomst van den graaf von Bernstorff van Napels om Engeland te verlaten, en Maandag of Dingsdag a. s. zal zijne kostbare verzameling van kunstvoorwerpen aan de legatie verkocht worden. Geen buitenlandsch gezant heeft zich bij de Engelschen zoo zeer bemind gemaakt als de ridder Bunsen en deze daadzaak, gevoegd bij de eigenaardige omstandigheden van zijne terugroeping, maakt zijn vertrek zeer smartelijk voor ons."

— In het Hoogerhuis heeft lord Clarendon eergisteren de verklaring afgelegd, dat de onderhandelingen over het traktaat tusschen Oostenrijk en Pruissen langen tijd voor de andere regeringen geheim gehouden is, en dat de regering alleen in het bezit gekomen is van eene konfidentieele mededeeling van het traktaat, nadat de ratifikatien zijn uitgewisseld. Intusschen zou het aan het Huis worden overgelegd, zoodra de regering het protokol ontvangen had. Wat Griekenland betrof, hoopte hij dat de stukken, die deswege aan het Huis zullen worden overgelegd, de dwangmaatregelen, die de Engelsche regering heeft gemeend te moeten nemen, zullen regtvaardigen. De laatste berigten uit Perzie hielden in, dat dit land besloten had, om in den oorlog tusschen Turkije en Rusland onzijdig te blijven; er bestond dus geen grond om te gelooven, dat tusschen Rusland en Perzie een traktaat gesloten was.

In het Lagerhuis antwoordde sir James Graham, op eene interpellatie van den heer Headham, dat de regering eene strenge blokkade van de Russische havens, zoowel in de Zwarte Zee als in de Oostzee, denkt uit te voeren. Wat Riga betrof, geloofde hij dat de blokkade van deze haven reeds wezenlijk plaats heeft, en er eene genoegzame strijdmagt is om die te doen volhouden. Zoodra andere havens geblokkeerd zullen worden, zou daarvan mededeeling worden gedaan in de *London Gazette*. Overigens bestond er op dit oogenblik bij de regering geen plan, om Archangel of eenige haven in de Witte Zee te blokkeeren.

— Men verneemt, dat het Lorette Klooster, te Dollymount, in Ierland, geheel door brand vernield is. De schade, door den brand veroorzaakt, wordt geschat op 7000 £.

— In den aanvang van dit jaar is gemeld, dat eenige kapiteins van Nederlandsche schepen in de Zwarte Zee beschuldigd werden van kwade praktijken opzigtelijk de aan hunne zorg toevertrouwde ladingen. Een destijds ingesteld onderzoek had, ten gevolge van de afwezigheid der betrokken personen, tot geene uitkomst geleid. Thans verneemt men, dat drie alzoo beschuldigde kapiteins hier te lande zijn aangekomen en voorloopig in verzekerde bewaring gesteld, twee te Londen en een te Dublin. Het zal nu spoedig blijken, of de beschuldiging al of niet gegrond zij.

De bladen melden uit Bombay van den 28sten April, dat het kanaal der Ganges den 8sten bevorens geopend was. Men verzekerde dat de Russische regering een tractaat gesloten heeft met de regeringen van Perzië, Bockhara en Khiwa. Volgens de hoofdbepalingen van deze overeenkomst, zal de vriend of vijand van den eenen staat ook de vriend of vijand des anderen zijn, Rusland zal afstand doen van een aanval op het grondgebied van Khiwa, waar een Russisch ambassadeur zal resideren. Een hulpleger van 10,000 ruiters met Russische officieren en door Rusland betaald, zal te Khiwa gestationneerd worden. De Russische, Perzische, Bockharische, Affghanische slaven, zullen in vrijheid gesteld worden. Rusland zal gedurende 20 jaren eene krijgsmagt te Khiwa op de been houden. Dost Mahomed vraagt als prijs voor zijne alliantie met Rusland 5000 man en de noodige middelen om Peshawer te heroveren.

De berigten uit China melden, dat de insurgenten tegen Peking oprukken.

Het Amerikaansche eskader heeft vriendschappelijke betrekkingen met Japan tot stand gebragt.

— Uit Koppenhagen wordt dd. 27 Mei gemeld, dat de admiraal Napier den 21 voor Gustafsvern zich bevond, gereed ter strijd; den 22 had men in die rigting eene zware kanonnade vernomen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 23 Mei. Een depêche uit Bucharest, gedateerd 22 Mei middernacht, berigt volgens tijdingen uit Kalarasch, dat een buitenwerk van Silistria door de Russen is ingenomen. De kommandant van het fort had een parlementair aan vorst Paskewitsch gezonden.

— Omtrent de inhechtenisneming van den Hw. Aartsbisschop van Freiburg behelst de *Allg. Ztg.* nog de volgende bijzonderheden: Vrijdag hield de kreisdirekteur met zijne ambtenaren en ook de Aartsbisschop met zijne domheeren, vergadering. Eenige oogenblikken na de opening der vergadering, werd den kreisdirekteur berigt, dat er eene telegrafische depêche was aangekomen, waarop hij zich tot den stads-direkteur begaf, met wien hij eenige uren konferentie hield. Vervolgens — omstreeks 12 ure 's middags — begaven de stads-ambtman von Senger, de griffier Widmann en de politie-sergeant Mechler, zich naar het aartsbisschoppelijk verblijf en verzochten bij den Aartsbisschop te worden toegelaten. Op het antwoord, dat hij in de vergadering was en niet eerder dan binnen een paar uren zou komen, verwijderden zich de drie ambtenaren doch keerden spoedig terug en namen plaats in de eetzaal, verklarende, dat zij niet zouden vertrekken dan na den Aartsbisschop gesproken te hebben. Toen deze ten 3 ure verscheen, volgden zij hem in zijne kamer en verklaarden hem 1°. dat Z. Hw. in staat van beschuldiging was gesteld; 2° dat men reden had te vermoeden, dat de laatste herderlijke brief (die den laatsten Zondag 14 Mei te Freiburg en Karlsruhe van den kansel was voorgelezen en morgen den 22 in andere oorden zal worden voorgelezen) niet van hem afkomstig maar door anderen aan hem was ingegeven. Waarop de stadsambtman v. Senger dadelijk overging tot eene handeling als die men gewoon is jegens beschuldigden in acht te nemen. Vooreerst rigtte hij tot den Aartsbisschop de bekende vragen, naar naam, stand, ouderdom en godsdienst. De Bisschop verklaarde, de schrijver van bedoelden herderlijken brief te zijn, 't geen bewezen werd door zijn naam die er onder gevonden werd. Niemand kon er voor verantwoordelijk zijn dan hij.

Daarop eischte de ambtenaar de overgave van het oorspronkelijke stuk, dat door Aartsbisschop geweigerd werd, 't geen het onderzoek der papieren van den Aartsbisschop ten gevolge had. Schrijftafels, kasten en laden werden geopend, maar men vond niet wat men zocht, namenlijk den herderlijken brief. Toen begaven de drie ambtenaren zich naar de Aartsbisschoppelijke kanselarij, maar schijnen aldaar ook het gezochte niet gevonden te hebben, want zij keerden terug in de Aartsbisschoppelijke woning waar zij hunne nazoekingen vervolgen. Vervolgens ging men over tot het doen van eenige vragen, ten einde daardoor den Aartsbisschop sommige zinsneden van den herderlijken brief te doen bevestigen. Doch aan die handelwijze maakte de Aartsbisschop een einde door deze verklaring: »Ik ben Aartsbisschop van Freiburg en sta naar ik meen te hoog, om een Badensch ambtenaar op dergelijke vragen te antwoorden." — Intusschen was het vijf uur geworden en de Aartsbisschop had sedert zijn ontbijt, dat hij gewoonlijk tusschen 7 en 8 ure neemt, geen voedsel genuttigd. De hofkapellaan trad binnen en bragt den ambtenaar onder het oog, dat het tijd was den Aartsbisschop, een grijzaart van 81 jaren, rust te geven. Maar de kapellaan werd door den policie-sergeant vermaand zich bedaard te houden. Middelerwijl werd het domkapittel aangediend en kwam binnen, terwijl de drie ambtenaren hunne werkzaamheden steeds voortzetteden. In naam van het kollegie drukte de deken van het kapittel v. Hirscher zijn leedwezen uit over hetgeen plaats vond en protesteerde tevens er tegen. Ten vijf ure verwijderden zich de ambtenaren, na alvorens den Aartsbisschop verzocht te hebben het door hen opgemaakte proces-verbaal te onderteekenen.

— Freiburg, 23 Mei. De Hw. Heer Aartsbisschop wordt sedert den vorigen in zijne woning gevangenlijk bewaard. Er heerscht spanning. De klokken zijn stom. De kerken worden buitengewoon bezocht. Volgens de *Fr. Z.*, die de inhechtenisstelling op hare wijze mededeelt, is de burgemeester — Wagner genaamd — tegen het staken van het gelui opgekomen, willende dat in alle christelijke gemeenten het ochtend-, middag- en avondgelui voortdurend plaats hebbe, uithoofde de domkerk en de klokken het onbetwist eigendom der kerkelijke gemeente alhier zijn.

— Verleden Zondag, den 20 Mei heeft werkelijk de ambtman van Adelsteim in eenige oorden van zijn kanton van de hem opgedragene magt gebruik gemaakt, om de Kerkelijke pastoriekassen met geweld te ontvoeren. Bij voorbeeld te Osterburken, waar zoodanige kas uit vrees voor diefstal in de Kerk werd bewaard; maar ook die heilige plaats was niet veilig: het gemeente-zegel werd van de kist gerukt, deze uit de kerk gesleept en aan den plaatselijken ontvanger overgeleverd. Denzelfden dag vertoonde zich dezelfde ambtman, begeleid van eenige gendarmes te Hunghelm en eischte de overgave der pastoriekas. Pastoor Muller verzette zich krachtdadig, zoodat de gendarmes voornemens waren de deur der pastorie open te breken. Dra schoolden de inwoners zamen rondom de pastorie, en 't gelukte hun het regtmatige eigendom der kerk te redden. De ambtman en de gendarmerie moesten onverrigter zake aftrekken, waarschijnlijk zich herinnerende aan het ernstige tooneel den 24 der vorige maand te Dittwar vertoond.

— Zoo even verneemt men dat gisteren vroegtijdig 10 gendarmes van Walldürn naar Bretzingen zijn gezonden om aldaar den achtingswaardigen pastoor Scherer, wegens het schandaal te Dittwar, waaraan alleen de geesel van Bisschofsheim schuld heeft, in hechtenis te nemen. De godsdienstoefening was juist geëindigd. De gemeenteraad liet den pastoor in de kerk en sloot ze, daarbij te kennen gevende, dat de gendarmes het niet moesten wagen ze te openen. Dadelijk daarop werd een bode naar de nabijgelegene gemeente gezonden, wier inwoners behoorlijk gewapend toeijlden om hunnen geliefden pastoor te beschermen. De gendarmes trokken onverrigter zake af. Men verzocht hen den ambtman te boodschappen, dat had hij den pastoor iets te zeggen, hij te Bretzingen moest komen, daar zij hunnen pastoor niet wilden missen.

— De Prins-Bisschop Ottokar Mario, graaf van Attems is op zijn Vormings-reis ziek geworden en sedert eenige dagen lijdende aan eene longziekte te Regensburg (Stiermarken) bedlegerig.

— Den 14 Mei is te Leonfelden, in de tegenwoordigheid van den Bisschop, de heilige missie geëindigd. Gedurende dien tijd werden de predikatien onder den blooten hemel gehouden, wijl de kerk te klein was om de toegestroomde menigte, ten getale van 10,000, te bevatten.

— Gisteren nacht is een Grieksch bisschop, als Russiesch agent (spion) te Ofen in hechtenis genomen en in het Pesther-Neugebaüde, de gevangenis voor politieke misdadigers, gebragt. Men moet belangrijke papieren bij hem gevonden hebben.

— In Baden hebben de militairen bevel ontvangen om te marcheren. Tegen wien? — Verbeeldt men zich misschien dat de H. W. Aartsbisschop en de Katholieke bevolking de rol van Hecker en zijne in kielen gekleede gezellen wil spelen?

— Karlsruhe, 20 Mei. Sedert het ministerie de hand aan de Kerkelijke goederen gelegd en door de aanstelling van een ministerieel bestuur der gestichten, den heer Aartsbisschop aangespoord heeft om daartegen maatregelen te nemen, is het sein gegeven tot eene algemeene verwarring in het Staats-organismus, zoodat niemand kan voorzien wat uit dezen beklagenswaardigen maatregel zal ontstaan. De Regering schijnt dan ook in de zaken niet veel vertrouwen te stellen, want ze heeft het noodig geoordeeld buitengewoue kommissarissen met de uitgebreidste volmagt naar de verschillende distrikten te zenden. Bereids is de ministerieelraad Fie-ser in die hoedanigheid naar het Unterlande vertrokken, waar de volksgeest bekommering wekt.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 29 Mei.

ONDERTROUWD (26 Mei): A. H. Büchler D. D. Zn. met M. D. Bourier. - E. Koch met I. Assmann.

GETROUWD (26 Mei): P. T. Koning, van Texel met A. Hilbrands.

BEVALLEN (24 Mei): C. A. Kerstiens, geb. Cruse, D. — (26 Mei): A. Wartel van Epen, geb. Kluijtenaar, D. — (27 Mei): W. D. M. Geesink, geb. Reuver, Z. - J. E. Groeneveld, geb. Burk, Z. - A. C. Greeve, geb. van Rheenen, D. - H. Rensing, geb. Terhorst, D.

OVERLEDEN (21 Mei): C. W. E. Hamacher, 16 j. — (24 Mei): M. C. Swartwout, geb. Boursse, 43 j. - Mr. E. Thyssens, wed. F. H. Heukensfeldt, 69 j. - L. E. Blankenberg, geb. Muller, 31 j. — (25 Mei): E. J. S. Veerman, wed. M. L. Marchand, 76 j. - S. A. E. Bijpost, 5 w.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 27 Mei. Fransche 3 pc. 70.10; 4½ pc. 95.60; Bank-Aktiën —; 3 pc Spanje 35½; id. 1 pc. —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 83½.

LONDEN, 27 Mei. Consols 90⅞; 3 pc. Spanje buitenl. 39¾, 1 pc. dito 19⅝; Comité-Bewijzen 4½; Passive 4½. 5 pc. Rusl. 96; 4½ pc dito 82; 4 pc. Holl 88; 2½ pc id 60½; 5 pc. Sardinië 82½; Brazilië 97; 4½ pc Peru 62; Gren. uitg. 6⅛; id. werk. 17; 3 pc. Mexiko 24⅝; 4 pc. Portugal 38½; Ecuador —; Wissel op Amst —.—; Parijs —.—; Petersb. —.

WEENEN, 27 Mei. Met. 5 pc. 85⅝; id. 4½ pc. 76; Bank-Aktien —; Wissel op Londen 13.19, Amst. 160⅞; Parijs —.—, Goud 4[illegible]; Zilver 36⅝.

BERLIJN, 27 Mei. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 77½; 5 pc 94; Wissel op Londen 2/m. 6 Tb. 18¼; Parijs 78⅞; Amst. 140⅞; Ween. —; Petersburg 98⅞.

HAMBURG, 27 Mei. Spanje 3 pc. $33\frac{1}{4}$; id 1 pc. 18; Rusl. 5 pc. 91; 3 pc. Mexikanen —; Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—.

FRANKFORT, 27 Mei. Met. 5 pc. 62; 3 pc. Spanje binnenl. $34\frac{7}{8}$; id. 1 pc. $18\frac{5}{8}$; Wissel op Londen 3/m. —; Amsterdam —; Parijs —; Weenen —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			27 MEI 4 u. gebl.	29 MEI		4 u.	gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$58\frac{15}{16}$	$58\frac{9}{16}$	à	$58\frac{7}{8}$	$58\frac{5}{8}$
Dito Dito	3	〃	$69\frac{3}{4}$	$69\frac{5}{8}$	〃	$69\frac{3}{4}$	
Dito Dito	4	〃	$86\frac{7}{8}$	$86\frac{1}{8}$	〃	$86\frac{5}{8}$	$86\frac{1}{8}$
Amortisatie	$3\frac{1}{2}$	〃			〃		
Handel-Maatschappij . .	$4\frac{1}{2}$	〃	116		〃		
Haarlemmermeer . . .	5	〃			〃		
O. I. Leening 1844 . .	4	〃	$86\frac{1}{2}$		〃		
Aand. Arnh. Spoorweg .	$4\frac{1}{2}$	〃			〃		
Dito Hollandsche dito . . .					〃		
Obligatiën	$4\frac{1}{2}$	〃			〃		
België, Certifikaten . .	$2\frac{1}{2}$	〃			〃		
Dito	$4\frac{1}{4}$	〃			〃		
Dito *Rothschild* . . .	$2\frac{1}{2}$	〃	$46\frac{7}{8}$	$46\frac{5}{8}$	〃	$46\frac{7}{8}$	
Frankrijk, Certifikaten .	3	〃			〃		
Rusl., bij *Hope en Co.* . .	5	〃	$97\frac{7}{8}$	$97\frac{7}{8}$	〃	98	
Dito A°. 1828—1829 .	5	〃	97	97	〃		
Inschr. op 't Grootboek	6	〃			〃		
Dito Certifikaten . .	6	〃	$58\frac{1}{2}$	$58\frac{7}{8}$	〃	$59\frac{5}{16}$	
Certifikaten te Hamburg	5	〃			〃		
Negot. 1831 en 1833 .	5	〃		$84\frac{3}{4}$	〃		
Negot. 1840	4	〃	$73\frac{7}{8}$	$74\frac{5}{8}$	〃	75	
Dito *Stieglitz* . . .	4	〃	$73\frac{1}{4}$	$73\frac{5}{8}$	〃	74	
Dito Nieuwe	4	〃			〃		
Nieuwe Engelsche . .	$4\frac{1}{2}$	〃	$80\frac{7}{8}$	$81\frac{3}{4}$	〃	82	
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	〃	19	$18\frac{3}{4}$	〃	19	
Nieuwe	3	〃		$39\frac{1}{8}$	〃		
Binnenlandsche . . .	3	〃	35	$34\frac{15}{16}$	〃	$35\frac{1}{8}$	$34\frac{15}{16}$
Cert. Coup. Sp. Com. .			$4\frac{15}{16}$	$4\frac{9}{16}$	〃	$4\frac{5}{8}$	
Amortisable Schuld .				$4\frac{1}{4}$	〃		
Portugal, te Londen .	3	〃	$34\frac{7}{8}$	$34\frac{3}{8}$	〃	$34\frac{5}{8}$	$34\frac{3}{8}$
Dito Uitgestelde					〃		
Weener Bank	5	〃			〃		
Dito	4	〃			〃		
Metalliek 1816—1852	5	〃	$60\frac{1}{4}$	$59\frac{11}{16}$	〃	$60\frac{1}{16}$	
Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	〃	$30\frac{1}{2}$	$30\frac{1}{4}$	〃	$30\frac{7}{16}$	
Dito 1851 en 1852 .	$2\frac{1}{2}$	〃	$30\frac{1}{2}$	$30\frac{1}{4}$	〃	$30\frac{7}{16}$	
Dito 1849	5	〃	$73\frac{3}{8}$	$73\frac{5}{8}$	〃	$73\frac{3}{4}$	
Dito Letter B	5	〃	$73\frac{5}{8}$	$73\frac{5}{8}$	〃	$73\frac{3}{4}$	
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*					〃		
Dito - 250 dito 1839 .					〃		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5	〃			〃		
Polen, Obligatiën . . .	4	〃		$63\frac{3}{4}$	〃		
Aandeelen 1835 . . .					〃		
Dito met Loting fl. 500					〃		
Sardinië, te Londen . .	5	〃			〃		
Denemarken, dito . . .	5	〃			〃		
Peru, dito . . .	$4\frac{1}{2}$	〃	60	$59\frac{3}{4}$	〃	60	
Grieken, te Londen . .	5	〃	$4\frac{1}{2}$		〃		
Philadelphia, bij *Hope en Co.*	5	〃			〃		
Dito te Londen . . .	6	〃			〃		
Dito Bank				$3\frac{5}{16}$	〃	$3\frac{5}{8}$	
Louisiana, te Londen .	5	〃			〃		
Brazilië, te Londen 1824	5	〃		$95\frac{3}{4}$	〃		
Dito 1843	5	〃			〃		
Grenada, dito à £ 100 .	$2\frac{1}{4}$	〃	$15\frac{7}{8}$	16	〃		
Dito Uitgestelde . .			$6\frac{7}{8}$	$6\frac{1}{2}$	〃	$6\frac{3}{4}$	
Ecuador					〃		
Mexiko, te Londen £ 100	3	〃	$22\frac{15}{16}$	$22\frac{5}{8}$	〃	$23\frac{1}{16}$	$22\frac{5}{8}$
Dito Onbepaalde . .	3	〃	$22\frac{15}{16}$	$22\frac{5}{8}$	〃	$23\frac{1}{16}$	$22\frac{5}{8}$
Venezuela, te Londen .	$3\frac{3}{4}$	〃			〃		
Dito Uitgestelde . .	1	〃		$10\frac{1}{2}$	〃	$10\frac{5}{8}$	

De markt verkeerde algemeen in eene zeer flaauwe stemming, tengevolge van eenige verkooporders, welke in meest alle fondsan geëffektueerd werden; alleenlijk Portug. en 4 pCt. Russen waren hooger te plaatsen.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie $2\frac{1}{2}$ pCt Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* $55\frac{15}{16}$	Livorno	2/m.	*f* $38\frac{1}{8}$
»	zigt	» $56\frac{2}{16}$	Napels		» $80\frac{1}{2}$
Bordeaux	2/m.	» $55\frac{5}{8}$	Petersburg . . .	»	» 1.68
»	½/m.	» $55\frac{3}{4}$	Weenen	6/w.	» $25\frac{1}{2}$
Madrid	3/m.	» 240	Augsburg . . .	»	» $35\frac{1}{4}$
Cadix	»	» 240	Frankfort . . .	»	» $99\frac{1}{4}$
Seville	»	» 237	Hamburg . . .	2/m.	» $35\frac{5}{16}$
Bilbao	»	» 238	» . . .	zigt	» $35\frac{7}{16}$
Lissabon	»	» $40\frac{3}{4}$	Londen . . .	2/m.	» 11,65
Porto	»	» $40\frac{3}{4}$	» . . .	zigt	» $11,77\frac{1}{2}$
Genua	2/m.	» $45\frac{5}{8}$	Rotterdam . . .		» $\frac{1}{8}$

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 29 Mei.

GRAANMARKT.

Tarwe tot vorige prijzen aan consumptie verkocht: 129 ℔ b. Poolsche *f* 480; 130 ℔ dito *f* 480; 127 ℔ dito *f* 457; 135 ℔ Kubanka *f* 499; 133 ℔ dito *f* 400; 123 ℔ Groninger *f* 390.

Rogge bij gerijven als voren; bij partij iets lager, verkocht: 118 ℔ Pruissische *f* 300, 123 ℔ dito *f* 320; 117, 118 ℔ n. Arcgangel *f* 295, 298; 117 ℔ o. gedroogde *f* 288; 127 ℔ Anclammer *f* 345; 122 ℔ Holsteinsche *f* 301.

Garst *f* $3\frac{1}{4}$ hsoger: 112, 117 ℔ Deensche *f* 213, 216; 100 ℔ Vriess. zomer *f* 170.

Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd 121, 122, 123 Holsteins. *f* 263, 266, 270; 123 ℔ Vriessche *f* 270; 125 ℔ Sleeswijksche *f* 233.

Koolzaad. Elve 63 £. Op 9 vaten Olie in Aug., Sept. en Oct. ek. $65\frac{1}{2}$ £. *Raapolie* op 6/w. *f* 38; Vliegend *f* $36\frac{1}{4}$; 1°. Sept. *f* $37\frac{1}{4}$; Oct. *f* $37\frac{3}{8}$; Nov. *f* $37\frac{1}{2}$; Dec. *f* $37\frac{1}{2}$. *Lijnolie* op 6/w. *f* $37\frac{1}{2}$; Vliegend *f* $36\frac{1}{4}$, 6; 1°. Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 37, $36\frac{3}{4}$. *Hennepolie* op 6/w. *f* $41\frac{1}{2}$; Vliegend *f* $40\frac{1}{4}$.

SCHIEDAM, 26 Mei. Rogge. Ofschoon lager afgegeven, was de handel aanvankelijk zeer beperkt, later vertoonde zich meer vraag voor buitenlandsche verzending, en werden verscheidene partijen tot iets hoogere prijzen opgeruimd. Men noteerde: 147/2 ℔ Windau *f* 316 3/m.; 144/2 ℔ Libau *f* 305 6/w.; 143/2 ℔ dito *f* 300 6/w.; 146/2 ℔ dito *f* 305; 145/2 ℔ dito *f* 305 6/w.; 143/2 ℔ Eupatoria *f* 305 1/m.; 140/2 ℔ Archangel *f* 300 6/w.; 143/2 ℔ Odessa *f* 300 6/w.; 142/2 ℔ Archangel *f* 306 1/m.; 147/2 ℔ Libau *f* 310; 148/2 ℔ dito *f* 312, 315 6/w.

Gerst. Nadat eenige partijen tot vorigen koers waren afgegeven, zijn successivelijk hoogere prijzen besteed, zoodat de geheele rijzing *f* 14 pr. Last aan te nemen is. De volgende verkoopen werden bekend, als: 125/2 ℔ Libau *f* 222, 224 6 w.; 129/2 ℔ dito *f* 224; 128/2 ℔ dito *f* 224, 226 6/w.; 127/2 ℔ dito *f* 226, 228 6/w.; 128/2 ℔ diio *f* 228, 230 6/w.; 131/2 ℔ Koersche *f* 230, 232 6/w.; 129/2 ℔ dito *f* 228, 230 6/w., later *f* 230, 232 6/w.; 126/2 ℔ Libau *f* 228 6/w., later *f* 234 6/w.; 136/2 ℔ Arensburg. *f* 250 6/w.; 131/2 ℔ Koersche *f* 240, 242 6/w.; 129/2 ℔ dito *f* 238 6/w.

Moutwijn. Zaturdag was à *f* $18\frac{1}{2}$ weinig vraag. Maandag daalde de markt op *f* $18\frac{1}{4}$ en bleef vervolgens alzoo genoteerd ofschoon onder de hand enkele postjes voor binnen de stad lager afgegeven moeten zijn.

Jenever *f* 22.75. Amst. Proef *f* 24.00.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 27 Mei. J. G. Appel, China, Soerabaija - C. J. Dokksen, Oceaan, Banjoewangie. - P. Dekker, Vijf Gebroeders, id. - F. G. Rieniz, Ja a Koerier, id. - F. J. Nahmens, Johanna Maria Christina, id. - C. C. B. Fulbrun, Passaroeang, id. - J. Mooi, Nijverheid, id. - L. van der Plas, Nederland en Oranje, id. - D. A. Zijlstra, Mentor, id - W. B. van Zijp, Perkina Titia, id. - G. J. van der Meij, Jupiter, id. - T. Hagen, Henriette Klasina, id - M. de Wijn, Lodewijk Anthonie, Tjilatjap - J. van der Plas, Adolf Frederik, Saramacca. — 28 Mei P. L. Zeeman, Elisabeth Jacoba, Batavia - F. B. Boodix, Quatre Bras, Banjoewangie. — 29 Mei V. d. Veer, Maximiliaan Theodoor, Banjoewangie

HELVOET, 27 Mei T. van Rossen, Witte Cornz. de Wit, Banjoewangie - J. Tjebbes, Marianne, id. - A van Marion, Hendrina, Banjoewangie. - J. Jardinner, Derwent, Samarang — 28 Mei. C. van Gelderen, Boreas, Lissabon. - L. van Vliet Vereeniging, id.

BROUWERSHAVEN, 27 Mei J. F. Boogeveen Heijmans, Maasstroom, Banjoewangie n. Rotterdam

Advertentiën.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.